

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. április 19.

Tartalom:

Hogyan értelmezzük az Angyal tanításnak azt a szövegét, hogy „széles az út, mely romlásba visz, keskeny az igazi, azért keskeny, mert csak egy ember járhatja, mert maga vágja”?

Jézus hogyan ura az Őt szeretők körülményeinek?

Jézus imádkozott-e?

Mondhatjuk-e azt, hogy mindennek van rezgése és üteme a létezésbe?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Mennyei Atyám! Megint azért jöttünk össze, hogy Veled foglalkozunk, hogy Benned gazdagodjunk. Hálás szívvel köszönjük Neked ezt a lehetőséget, ezt az alkalmat, hogy ilyen módon is gazdagodhatunk Benned. Arra kérünk Téged, hogy áldjál meg bennünket mindazzal az anyaggal, amit elkészítettél nekünk a mai napra, hogy ne csak mi tudjunk belőle épülni, hanem mindazok, akik hallgatják ennek az összejövetelnek, ennek a tanulásnak a hangfelvételét majd. Ez egy nagyon kis közösség, ami Belőled forrászik és Belőled származik, de nagyon-nagyon hiszem azt, hogy annak ellenére, hogy kicsi, de nagyon odaadott közössége a Te szívednek, a Te lelkednek. Ámen.

Abban maradtunk, hogy kérdésekkel fogunk megint foglalkozni.

D: Találtam egy olyan gondolatot, ami számomra nagyon új volt. A 16. Beszélgetés Lilivel, a 86. oldal legvége.

„L: Itt a tanítási év eleje és még igen sok a kétségem.

- **Érezted ezt tavaly is?**

L. Nem ilyen mértékben.

- **Akkor jó úton vagy.**

Széles az út, mely romlásba visz. Keskeny az igazi.

Azért keskeny, mert csak egy ember járhatja,

mert maga vágja.”

Nekem ez az a gondolat, ami már többször szó esett a széles az az út, amin sokan mennek és az ember a keskeny utat választja, ha választja ugye, akkor kevesen jutnak be az Isten Országába. De itt ugye azt írja, hogy azért keskeny, mert csak egy ember járhatja, mert maga vágja. Ha maga vágja, akkor még nincs kész! Még nincs meg! Tehát ez azért új számomra, mert ugye eddig az volt bennem, hogy van egy terv vagy egy út az embernek, amit elhatározott, mielőtt leszületett, ami vagy sikerül neki vagy nem. De ezek szerint nincs még kész az út, hiszen maga vágja azokkal a tetteikkel, gondolatokkal, cselekedetekkel, odaadottságokkal, amit az élete során felvesz. Nekem ez egy teljesen új és forradalmian új gondolat.

J: A kérdést megfogalmazhatjuk-e úgy, hogy hogyan tudjuk értelmezni az Angyal tanításnak azt a szövegét, hogy „széles az út, mely romlásba visz, keskeny az igazi, azért keskeny, mert csak egy ember járhatja, mert maga vágja”.

M: A széles út azt jelenti, hogy az e világ, az önző ember pillanatnyi vágyait akarja megélni és kiélni, és ez az a széles út, és azért sokan mennek, mert az embereknek a döntő többsége ezen az úton jár. Az, hogy keskeny az igazi, az azért keskeny és azért egy ember járhatja, mert Istenhez egyénileg, egyenként vagyunk bekötve. És minden egyes ember számára az út az egyéni. Több dolog van, ami őt az Istentől elválasztja, és ezeket menet közben neki meg kell oldani. Azért mondja azt, hogy vágja, mert saját magát kell tulajdonképpen vágni, nyesegetni, hogy az Isten

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

felé haladva Őhozzá hasonlítson. Egyéni út. Az az út egy hosszú út. Önismeret kell ahhoz, hogy az ember ezt végig tudja járni. De ahhoz, hogy önismerethez jusson, először Istenismerethez kell, hogy jusson. Ezért van ez az út, hogy vágni kell.

D: Ezt értem, ezt eddig is tudtam. Nekem az a nagy újdonság benne, hogy amíg az ember nem indul el, nincs is út. Hogy van-e út? Ezek szerint nincs.

J: Nem látok semmiféle olyan különbséget, amely mintegy forradalmi újként jelenne meg az Evangéliumok tanításához viszonyítva, amely azt mondja, hogy széles az út, mely romlásba visz, és a keskeny út, amelyik az Istenhez visz. És szűk a kapu, keskeny az út, és kevesen mennek be rajta. Foglalkozzunk magával az evangéliumi szöveggel is, és akkor össze tudjuk kötni a kettőt. Az első kérdésem az lenne, hogy amikor azt mondja, hogy szűk a kapu, keskeny az út, miért szűk a kapu? Mit jelent az, hogy szűk a kapu? Ki jut át a szűk kapun? Mert széles az út, mely a romlásba visz. Ott van egy nagy kapu, sokan mennek be rajta.

M: Aki képes arra, hogy megváltoztassa a gondolkodásmódját, az értékrendjét, ami ehhez a világhoz viszi. Mert Jézus tanítása ezzel szembe megy teljes egészében.

J: Aztán, miért szűk a kapu? Ez a kapu azért szűk, vagyis azért kicsi, azért keskeny az út, kicsi a kapu, mert kicsivé kell válnia az embernek.

J: Milyen kicsivé? Gyermekké. Gyermeki kicsivé kell válnia az embernek. A világi ember, az önmagáról mit gondol ebben a kicsi és nagy vonatkozásában?

M: Első akar lenni.

J: Felfújja magát, hogy ő milyen nagy. A minap beszélgettünk arról, hogy az ember miért vágyik arra, hogy valami nagyon gyors autója legyen, és egy nagyon szuper autója legyen, mert azzal az autóval kiegészíti önmagát, amikor az önzése táplálja ezt a vágyát. A birtoklása táplálja ezt a vágyát. Akkor azonosul az autójával?

M: Ez által ő is „nagyobb” lesz.

J: Hát hogyan, mert akkor nem az autó megy gyorsabban, hanem ő megy gyorsan. Akkor nem az autó néz ki szuper módon, hanem ő néz ki szuper módon.

D: És ugyanígy a háza, a birtoka, a mindennel kiegészíti, vagy kiterjeszti magát, az ő hatalmát, a birtoklási módját.

J: Mondhatjuk-e, hogy jellemző a világra az, hogy az embernek ebben a világban semmi nem elég?

D: Persze.

J: Tehát, hogy mindig többet akar, és ezzel, hogy többet birtoklok, ezzel ő maga lesz nagyobb, ő maga lesz több. Hát ebben a világban elég közismert, hogy akinek sok pénze van, az a valaki. Ezzel nagynak gondolja magát? Hát persze. A politikusokról nem beszélek, vagy a vagyonos emberekről nem beszélek, ezek mind arról szólnak, hogy ő a nagy. Ezzel szemben azt mondja Jézus az Evangéliumokban, hogy szűk a kapu. A nagy ember ezen a szűk kapun a bűdös életben nem megy keresztül. Mit jelent az, hogy kicsivé, gyermekivé kell válnod?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: A múltkor is beszéltünk erről a játék kapcsán a gyermekivé válásról. Önzetlennek, befogadónak.
- J: Ebben a világban azt fogják rád mondani, hogy kicsi vagy, mert nem törekszel a többre, nem törekszel a birtoklásra, nem törekszel a világban első lenni, nem taposol le senkit, ezért azt fogják mondani rád, és azt gondolják, hogy te elhanyagolható vagy, kicsi vagy. Nem abban az értékrendben gondolkodsz, amiben a világ. Ha a világ tekintetében kicsi az ember, aki a világ tekintetében kicsi, az a Menny tekintetében milyenné válik? Az meg ott naggyá válik. De ebben a világban kicsi.
- J: És a kapu mit jelképez itt?
- J: Azt az állapotot, amivel elhagyod ezt a világot. Egyrészt. Másrészt, magát az Isten Országát, hogy nem fogsz tudni ismerkedni úgy a valós Istennel, hogy közben te világi emberként nagynak gondolod magad.
- D: Ha meg vagy kötődve azokkal a dolgokkal, amikről a múltkor is beszéltünk.
- J: Ugye azt már korábban is megértettük, hogy ezen a szűk úton vagy keskeny úton csak egy ember járhat. Tehát ez nem egy csoportosulás kérdése. Ellentétben van azzal a látásmóddal, amely néhány keresztény tanító vonatkozásában azt fogalmazza meg, hogy csak akkor tud az ember az Isten Országába menni, ha másokat is visz magával, tehát van neki gyümölcse, van neki eredménye. Márpedig sem az Evangélium, sem az Angyal tanítása erről nem tanúskodik, mert magától értetődően mindenki önmagáért felel. Vajon ez a keskeny út, amelyik az Isten Országába vezet, keskeny út hol van?
- M: Benne magában az emberben.
- I: A szívében.
- J: Nem. Hol kell neki megtalálni ezt a keskeny utat, a szűk kaput.
- M: Önmagában.
- J: Nem.
- I: Jézusban.
- J: Nem. A válaszom az, hogy az anyagvilágban.
- D: Ó.
- J: Tehát itt kell megtalálnod. A kérdés még mindig az, hogy hol van a megtérés? Odaát, amit a Hang fogalmaz meg, vagy annak az ellenkezőjét is megfogalmazza, vagy itt ezen a Földön?
- M: Itt.
- J: Ugye abban maradtunk, hogy a Hang ilyen jellegű tanításával szemben kétségtelenül itt van a megtérés. Ha itt van a megtérés, fogalmazhatjuk-e, hogy itt kell megtalálnod a szűk kaput? Maga a megtérés a szűk kapu megtalálása, meglátása.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Hol kell ezen a szűk kapun átmenni? Mondhatom megint azt, hogy itt. Mert ez a szűk kapun való átmenet az értelmezhető-e úgy, hogy az maga a megtérés, a megfordulás? A keskeny út hol található? Itt van, magától értetődő, hogy itt van. Hogyan tudnánk ezt megfogalmazni?
- D: Hogy az embert nagyon sok hatás éri a világból. Akár a Krisnások, de nem csak a vallás terén, hanem a földi dolgok terén, a vagyonos dolgok terén.
- J: Valósítsd meg önmagad...
- D: Igen, az ezotéria terén is. Tehát ezer féle út van. Hogy az ember megtalálja-e azt az egyet, azt a keskeny utat, ami ugye a gondolkodás átalakításon keresztül vezet Jézushoz.
- J: Nagyon érdekes volt a Feri bácsinak az a megnyilvánulása, amikor azért imádkozott, hogy „Uram, csak több ezren ne legyünk, mert akkor biztos, hogy nem jó úton vagyunk!”. Amikor azt mondja, hogy kevesen mennek be rajta, tehát kevesen találják meg ezt a szűk kaput, magát a valódi megtérést, mert akik a vallásukban vannak, azok mind megtértek, mind meg voltak keresztelve, milliárd a számuk, azokra is érthetjük-e azt, hogy már valóban megtértek Jézushoz?
- M: Biztos hogy nem, mert a valós Istenről nincs is tudomásuk.
- J: Mi az igazolása ennek? Mivel érveled meg?
- M: Azért, mert az egyház saját magát az ember és az Isten közé teszi. És önmaga az Isten egyedüli letéteményese. Tehát, hogy nála van az adu ász. És ez nem így van, mert az Istennel való kapcsolatot egyénileg kell megvalósítani, személyesen.
- J: Igen, van ennek egy még közérthetőbb formája is, hogy a keresztény vallásában élő ember nem Jézusban hisz, hanem Pál Krisztusában és az egyházban. Mi már megfogalmaztuk azt, hogy Jézus nem volt sem Messiás, sem Krisztus. Ez azt jelenti, hogy nem Jézusban hisznek, hiszen megérveltük eléggé bőven, hogy az Evangéliumokban megtalálható hiteles Jézus, nem azonos a Pál által kitalált Krisztussal. Például mit nem csinál?
- M: A bűneinket nem vitte fel az Atyához.
- J: Nem vitte keresztre a bűneinket. Nem Ő volt a Messiás. Nem békítette ki az Atyát, hogy ne haragudjon ránk. Nem jött ítéletre. Nem jön vissza utolsó ítéletre. Melyik igerész volt az, amelyik ehhez alapul szolgáltatott nekünk? Két igerész is van ilyen. Az egyik azt mondja, hogy „Senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya” – mondja a zsidóknak, akik 2000 éve az Istent tanulják. Csak az Atya ismeri a Fiút, és a Fiú ismeri az Atyát. Eltelt 2000 év, és azt mondja ezzel, hogy a zsidók nem ismerik az Istent. A másik, hogy az Atyám nem ítél, az ítéletet mind a Fiúnak adta, és a Fiú sem ítél. „Nem ítéletre jöttem.” Ha egyszer azt mondja, hogy Ő nem ítél, akkor Pál mit akar azzal, hogy mégis eljön majd utolsó ítéletre, amikor ítél eleveneket és holtakat, és a bakokat ide állítja, a juhokat oda állítja, stb., stb., és ragozza tovább a kérdést, mert ítélni kell – az Ószövetség szerint. Látnunk kell, és látni lehet, hogy mindazok, akik a kereszténység vallásaiban élnek, nem Jézusban tértek meg, nem Jézushoz tértek meg, hanem bizony Pál Krisztusához és az egyházhoz. Nekik nem Jézus vagy az Atya az istenük, hanem az egyház az istenük. Megkérdezhetjük akkor, hogy mi a helyzet velük a szűk kapu vonatkozásában? Valójában úgy tűnik, hogy nem tértek meg. Nem véletlenül mondja a Hang válaszaiban, amikor valamelyik – bizonyára már megkeresztelt -

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

☺☺ kérdező kérdezi azt, hogy jaj a családom, jaj a férjem, jaj a gyermekem, jaj a munkám”, és akkor azt mondja, hogy „térjél meg”! Térjél már meg! Hidd el, hogy Én szeretlek téged, és próbálj meg Velem ismerkedni! Mert az egyházon keresztül soha nem jutsz el hozzám! Hát nem csoda, hogy aztán a püspököknek habzott a szája ezekre a mondatokra, ha olvasták egyáltalán, vagy csak hallották. De ugye ezt mondja a Hang. Tehát ez a szűk kapu, valóban szűk. Annyira szűk, hogy Jézus idejében 3 millió zsidó élt nagyjából Izraelben, és ebből hány tanítvány született? Tizenegy. Még a tizenkettő sem, mert Júdást már nem számítjuk oda. És az sem úgy volt tanítvány, hogy átalakította a gondolkodását, hogy értette volna Jézust. Mi volt az ő legfontosabb erényük?

I: Hogy hűségesek voltak Jézushoz.

J: Hogy mindvégig követték Jézust, mindannak ellenére, hogy nem értették, és mindannak ellenére, hogy mindenki ellenük volt. Tehát Jézus valóban egy rendkívüli valaki lehetett, hogy mindennek ellenére nem tágitottak Mellőle. Ezt legjobban Péter fogalmazza meg, amikor azt mondja válaszul arra, amikor Jézus megkérdezte tőle, hogy „ti is el akartok menni”, miután azt mondta, hogy Engem kell enni, mint kenyeret, az Én véretem kell inni, mert aki nem eszi a testemet és nem issza a véretem, az nem tartozik hozzám. És akkor ugye mindenki elhagyta őt, hogy hát ez egy őrült, hát vért inni?! Hát még az áldozati vért sem lehetett meginni. Az is a legnagyobb bűnök közé tartozott. Akkor miket beszél ez itten? És akkor mindenki otthagya őt. És akkor azt mondja – az akkor még - tizenkét tanítványnak, hogy „ti is el akartok menni”, és akkor Péter azt mondja, hogy nem tudjuk, hogy mit beszélsz, nem értjük, egyet tudunk, hogy az örök Élet Igéi Nálad vannak. Tehát itt van ennek a jelentősége, **hogy az örök élet igéinek az értése nélkül te meg nem térsz!**

D: Nem tudta volna úgy mondani nekik, hogy megértsék?

J: Most ezt, hogy gondolod? Mit kellett volna mondania Jézusnak e helyett?

I: Szerintem annyira egymástól távol állt a valóság, hogy nem tudott Jézus olyat mondani, amit megértsenek.

J: Maga a szituáció szolgáltatja erre a magyarázatot. Megszaporítja a kenyeret a Genezáreti tó partján. Jóllakat az Evangélium szerint minimum férfiakból csak 5000 embert, és akkor voltak ott még nők is meg gyerekek is, meg mindenféle népség. Tehát lehetek vagy 8-10 ezren, vagy még többen. És megszaportja azt a 4 vagy 5 kenyeret, és ezt két esetben csinálja meg. Jóllakott a nép hallal és kenyérrel. Az a nép, amelyik hozzá szokott az éhezéshez. S itt olyan bőségben volt, hogy még maradt 12 tele kosárral és még nem tudom én mi, és félrerakták. A nép mit csinál ilyenkor, aki Messiást vár? Azt mondja, hogy Te vagy a mi Királyunk! Hát mi kell a népnek, mit mondtak a római cézároknak?

D: Cirkusz és kenyér.

J: A cirkusz már megvolt a kenyérszaportással, a kenyér is megvolt. Este fogja magát és átmegy a tó túlsó partjára Jézus. Akkor történik a vízen az történet, hogy elalszik és vihar csap le a tóra, kikötnek a másik oldalon, vagy lehet, hogy a másik történet van, amikor szellemet látnak, és Jézus a vízen jár. Most pontosan nem emlékszem, hogy János Evangéliumában melyik szerepel. A lényege a dolognak, hogy átmegy a másik oldalra, a tömegetől el. A tömeg észreveszi, hogy Jézus

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

nincs ott, és mennek utána őrült módon a hajóval, meg gyalog. Nem olyan nagy ez a tó. Hatalmas tömeg veszi őt körül másnap, és várják a kenyeret, és királlyá akarják tenni. Azt mondják, hogy Te vagy a mi Királyunk, Te adsz nekünk kenyeret, Te vagy a Messiás, Téged vártunk! És erre Jézus azt mondja, hogy kenyeret, megint? Én vagyok az élő kenyér. Ugyanis, a Szellemnek mi a tápláléka? Jézus minek látta magát?

I: Igének.

J: Minek látta az Atyát? Szellem az Isten. Szellemben és igazságban kell imádni. Akkor Önmagát is lényegét tekintve minden vonatkozásban Szellemnek látta elsősorban? A Szellem milyen táplálékot hoz az embernek, ahhoz, hogy végre felébredjen, hogy végre a valóságot lássa? Hát szellemi táplálékot, tanítást, Igét hozott. Ugye Jézus mindig tanít. Azt mondja a Máté Evangéliumában, hogy tanítani jöttem. Ezért elment más városokba, mert tanítani jött. Nem etetni jött az embereket, nem keresztre menni jött, hanem tanítani jött. A Szellem tanítása az Ige. Az Ige az ember számára tápláléka-e a Szellemnek.

M: Igen.

J: Akkor ez olyan, mint a kenyér?

I: Igen.

J: Ezért mondhatja-e Jézus, hogy **Én vagyok az élő kenyér, Én vagyok az Élet kenyere**. Ezzel gyakorlatilag semmi mást nem mondott, mint azt, hogy az Én tanításomat fogadjátok be. Ezzel lakjatok le. Ez által lesz életem bennetek. Miért? Mert Én vagyok az Élet. János 14:6. Én vagyok az Út, a Valóság és az Élet. Ezért Engem egyetek. És nem az volt a kérdés, hogy ki érti, vagy ki nem érti. Tehát nem mondhatott mást. Nem mondhatta másképp, csak azt mondhatta, ami a Valóság. Többször felvetődött már, hogy miért nem így mondta, miért nem úgy mondta. Úgy tűnik, hogy Jézus számára soha nem az volt a kérdés, hogy ki érti, vagy ki nem. Miért?

M: Azért, mert az Isten valósága mindenki számára ugyanaz.

J: Egyrészt. Aztán. Mert ez a valóság, hova van beépülve mindenkinél? Jelen van a szívében? Hát, ha befelé hallgat, akkor több-e az, hogy inkább szeresd ellenségedet, mint az, hogy szemet szemért, fogat fogért? Melyik az emberibb? Melyik az Istenhez méltóbb? Nem olyan borzalmasan nehéz. Tehát, ha ő befelé hallgat, a szívére hallgat, a legmélyére hallgat, akkor azt mondja, hogy itt az Igazság és nem ott.

D: Igen, mert a megrögzött, berögzült szokásokat le kellene vetkőzni.

J: Már is ott vagyunk, hogy mindenki maga vágja. Mit vág? Hogyan vágja az utat? Mivel van benőve itt a Földön az Isten Országának ez a keskeny útja az egyén számára? Mert mindenki maga vágja. Önzéssel. Magával hozta? Igen. Aztán. Minden olyan tartalom, amit az előbb említettél. A látásmóddal, az értékrendemmel, a világ minden vonatkozásával. Egy olyan új világba vezet ez, ahol semmi, de semmi nem azonosítható azzal, ami itt van. Ha azt mondom, hogy ebben a világban a szeretet, ez a Mennyre is vonatkozik, mint örök érték, hogy az is ott ugyanúgy értelmezhető? Tehát a földi szeretet.

Nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Van-e valami olyan fogalom, ami ugyanazt jelenti ott is, mint itt. Szabadság, igazság, béke. Nem lehet, mert az Isten nem ember. Ez a világ attól sötét, hogy istentelen? Mert az Isten maga a Fény. Tehát itt két külön világról beszélünk.
- M: Annyira más, hogy az angyalnak kétszer kell szűrnie, hogy az ember egy kicsit megértse.
- J: Ha valami el kell, hogy jusson hozzá. Magam vágom, de magamat. Az én látásmódomban ez az út úgy be van nőve mindenféle gizzel - gazzal.
- D: Magam alakítom magam.
- J: Nem magad alakítod magadat ezen az úton. Én tudom azt, hogy nagyon sok problémám, hibám van. Nekem kell-e foglalkozni ezzel, hogy mennyi hibám van, ha már egyszer magamat oda adtam Jézusnak? A Hangnak ebben is nagyon sok – önmagának ellentmondó – tanítása van. Az egyik helyen azt mondja, hogy hát bizony le kell birkóznod ezt meg azt az önzésedet, ezt a látásmódot, rázd gatyába magadat, stb. Máshol meg azt mondja, nem te, hanem majd Én. Hát, ne csinálj már Belőlem munkanélkülit. Én a mellett a látásmód mellett tettem le a voksomat, hogy ha én odaadtam magamat Jézusnak, akkor úgy adtam oda magamat mindazzal a problémával, ami engem jellemez?
- D: Persze.
- J: Akkor már ki lát rám a legjobban? Hát Ő. Nyilván, minél többet fogok megismerni Jézusból, minél többet fogok ebből az ismeretből befogadni, annál kevésbé fogok hasonlítani a korábbi önmagamhoz. Mert olyan nincs, hogy a befogadott Ige ne alakítson, hogy ne munkálkodjon bennem és általam. Mert ha nem munkálkodik, ha nem alakít, akkor nem is történt semmi. Akkor nincs is ott Jézus ebben a vonatkozásban. Tehát én úgy értelmezem ezt a maga vágja kifejezést, hogy mindazokat a magammal hozott tulajdonságokat, látásmódokat kell valamiféleképpen elhagynom. Meg kell ezért küzdeni magammal ezen az úton? Hát folyamatosan meg kell küzdeni magammal. Elsősorban ahhoz, hogy hűséges legyek. Ahhoz, hogy reális legyen a látásmódom. Ezt hogy fogalmazza meg a Hang, hogy mivel kell rendelkeznem? A hittől átjárt józan észnek. Én hozzá teszem, hogy a szeretettől átjárt, vezérelt józan ész.
- I: Szerintem azért nehezebb terület, mert ez két szélsőséget fogalmazott meg. Az egyik, amikor azt mondja, hogy neked kell megoldanod, a másik, amikor azt mondja, hogy Jézus alakít át. Ha nekem kell megoldanom, akkor ebből Jézus marad ki, mert akkor önmagamtól kéne megszűlnöm a megoldást. Pontosan az a probléma, hogy az ember nem tudja önmagából megszűlni a megoldást, mert Jézus nélkül, az Ő értékrendje nélkül nem lehet megszűlni. Ha viszont Jézus alakít át, az nem egy passzív magatartás, mert itt is az ember önmagával kell, hogy birkózzon, mert pontosan az történik, hogy Jézus elé rakja a megoldást, és az ember látja, hogy mik azok a korlátok, amikbe beleütközik az önzés által, és ennek a felismerése sem feltétlenül biztos, hogy egyszerű, mert az ember alaptermészete az, hogy menekül. A másik fele pedig az, hogy nehezen adja oda magát. Tehát, ez egy kétszer annyira aktív munka szerintem az ember életében, mint e nélkül bármit is megoldani, mert a jót fel is kell tudni ismerni, nyitottnak is kell tudni lenni rá, és lelki erőnek is lenni az emberben, hogy mindenre rájöjjön, és azt mondja, hogy igen, és változni akarok egy jobbjért.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Most azt mondtad, hogy a gyakorlatban nekem kell megvalósítanom azt, amit elméletben felismertem. Amit szívben felismertem, azt a gyakorlatban nekem kell, és az nem megy küzdelem nélkül.
- I: Ez nem jelenti, hogy Jézus átalakít, és nekem már semmi dolgom nincsen. Sőt, itt van igazán csak dolgom.
- J: Ez az egyén vonatkozásában van így. Van ennek egy másik vetülete is. Vajon az Isten Országának az útját mi nőtte be ezen a Földön?
- I: Az ember önzése.
- J: Ezen felül az Istenről szóló látásmódok. Ugyanis az Isten Országának az útját benőtte-e Pál látásmódja, az egyház látásmódja, a Krisna látásmódja, az Iszlám látásmódja? Mert mindegyik Istenről beszél. Tehát minden Istenről szóló tanítás benőtte bizony ezt az Isten útját, ezt a keskeny utat. Nekem kell megtalálni a helyeset?
- D: Erről beszéltünk.
- J: Világos. Ilyen vonatkozása is van annak, hogy magam vágom ezt az utat, mert magamnak kell valamilyen úton megtisztítanom a magam számára, ezektől a vadhajtásoktól. Érthető ez így? Kielégítő?
- D: Igen.
- J: Ezt tudtuk válaszként megfogalmazni feltett kérdésre. „I”, te következel.
- I: Beszéltünk arról kb. 2 nappal ez előtt, hogy az embernek az Isten a körülményeinek az ura-e, illetőleg hogyan ura, ha az ura? Mert a Hangban ez többször benne van, hogy az Isten a körülményeidnek az ura. Ugyanakkor pedig azt látom, hogy nem mentesül az, aki Jézusban hisz, azoktól a körülményektől, nehézségektől, amik ezen a Földön vannak, sőt, azt gondolom, hogy az ördög többszörösen támadja azt, aki nem az övé, tehát akkor hogy lehet ezt a dolgot egyáltalán értelmezni, hogy a körülményeinek is az ura?
- J: Tehát azt a Hang által megfogalmazott és többször körüljárt gondolatkört, hogy az Istent szeretőnek, vagyis a Jézust szeretőnek, vagy a tanítványnak egészen pontosan a körülményeinek is az ura Jézus, azt hogyan tudjuk értelmezni? Te hogyan értelmezed?
- I: Azt hiszem úgy, hogy lehetőséget ad az Isten, hogy a nehézségeket vagy az élethelyzeteket az ember másképpen lássa. Eszembe jut például ez a négy fiatal, akiket az Isten kiválasztott és nem mentett meg a Holocausttól. Tehát ha azt vesszük, nem mentette meg őket az Isten az ettől a világban való nehézségektől. Tehát akkor itt már ez a mondat, hogy a körülményeinknek az ura, ezt már nem tudom úgy értelmezni, hogy ez valami mentességet jelentene.
- D: Egyáltalán nem jelent szerintem. Mint ahogy mi is megtapasztaljuk ezt a mindennapi életünkben. Nehézségek attól még ugyanúgy vannak. Azt gondolja az ember, hogy ha Jézust teszi az élete középpontjába, akkor most már az lesz a fontos, másrészt az embernek jobban rá kell hagyatkoznia Jézusra, mint a saját dolgaira vagy a saját földi elképzeléseire.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Tegnap este a Mennyei csodák című filmet néztem meg nagyon nagy örömmel és nagyon meghatottan. Egy 10 éves kislány iszonyatosan fájdalmas és gyógyíthatatlan betegsége, amibe az egész család tönkrement. Istenszerető család mellett. Ami azt jelentette, hogy az anyuka a hitét is elvesztette, hogy a gyereket szenvedni látja, és nem tud rajta segíteni. Aminek az a valós története, hogy aztán később egy fa odvába beesik a kislány 3 emelet magasságból beteg. Nemhogy nem hal meg, hanem megjárja a Mennyszágot, és teljesen gyógyultán tér vissza, mint az Eben Alexander. Ura volt-e a körülményének az Isten a családnak?

M: Ez nem kérdés.

J: Ura-e az Isten a körülményeknek? Hogyan ura az Isten a körülményeknek?

D: Nem az a kérdés, hogy ura-e, hanem hogy hogyan.

I: Közvetlenül belenyúl-e az ember életébe, az eseményekbe?

J: Hogy közvetlenül befolyásolja-e az ember egyéni életét, vagy nem, vagy miként, vagy mennyiben. Hogyan lehet ezeket értelmezni. Vagy ez mitől függ? Vagy ennek mi a mértéke? Mert a kislánynak 3 emelet magasból történő zuhanásával egy csontja nem tört, apróbb sérülésekkel úszta meg. Óhatatlanul a „L” jutott az eszembe. Hogy egy hasonló szituációban a „L” csontját nem törte a balesetben.

D: Az egy csodával volt határos. Egy csoda is történt, én abban biztos vagyok.

J: A kérdés akkor még elevenebben érint bennünket is, hogy hogyan ura a körülményeinknek az Isten?

D. Nyilván tanító szándékkal történtek ezek a dolgok. Hogy tanuljon belőle. Vagy valamilyen felismerésre jusson.

M: Ez teljesen egyéni szerintem, ha valakivel csoda történik. Ennek több oldala van, hogy az Isten a körülményeknek is az ura, mert szerintem ez egyrészt feladatfüggő. Az angyal azt mondja, hogy minden gát. Tehát az, hogy te hogyan éled meg. Mert az, hogy a körülményeknek az Istene, azt jelenti nekem, hogy mindent meg lehet élni szeretetben, bármi történik. Persze, hogy ura, mindennek ura az Isten, nem csak a körülményeknek.

J: Mit jelent az, hogy mindennek ura?

M: Azt, hogy minden létezőnek, létezésnek Ő a Forrása.

J: Ettől az ura? A Forrás és az úr nem ugyanazt jelenti.

I: Az úr az, hogy hatása van az ember életére, a létezés pedig nem egy aktív dolog.

J: A Forrás.

D: Hogy nem véletlenül történnek nyilván ezek a dolgok az ember életében. A körülményeinek is oka van, feladata és célja van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Hogy van az, hogy az egyik ember életében vitathatatlanul bele nyúl, mint ennek a kislány életébe vagy Eben Alexander életébe, másoknak meg nem?
- D: Mert valószínűleg ők voltak olyan lelki érettségi állapotban, amikor tudott hozzájuk szólni ezzel.
- M: Kinek mire van szüksége. Már beszéltünk a csodákról, Istenélményről – amikor szükséges, akkor kapja meg.
- J: Befolyásolja-e a körülményeket az Isten? Mondjuk a tanítványok esetében, életében. Belenyúl-e az életükbe? Ő irányít-e? Mert a körülményeinek az ura, az azt jelenti, hogy Ő irányítja.
- M: Ő van a gondolkodásának, az értékrendjének a középpontjában.
- J: Történeket irányít, nem gondolkodást. A körülmények a történesekben jelennek meg, nem a gondolkodásodban. Mert itt most erre szeretnénk valamilyen választ kapni.
- D: Az embernek szabad akarata van, ő dönti el, hogy merre megy. Eldönthetem, hogy Jézusi gondolkodással döntök-e vagy a nélkül.
- M: Aki Istenhez tartozónak éli meg magát, az nyilvánvalóan úgy dönt, ahogy a benne élő Jézus mondja neki.
- J: Az Isten a tanítványok esetében, tehát nem a világiak, nem a hívők esetében, hangsúlyozottan a tanítványok esetében, a körülményeinek is az ura – ezt elfogadtuk. A kérdés az, hogy hogyan. Mondhatjuk-e azt, hogy elsősorban, legelsősorban a látásmód által? Ettől tanítvány. Attól tanítvány, hogy másképp lát mindent. Amit a világ katasztrófának él meg, azt a tanítvány megélheti másképp?
- D: Meg.
- J: Akkor az a körülmény, hogy az anyám meghal, az nem ugyanúgy jelenik meg egy tanítvány látásmódjában, életében, lelkületében, mentalitásában stb., mint a világ esetében. Mindenre, ami történik vele, megvan-e a lehetősége, hogy ne úgy lássa az eseményeket, mint a világ? Nem azt mondtam, hogy úgy látja, csak a lehetősége van meg. Megvan a lehetősége, hogy Jézus szemszögéből lássa az eseményeket, vagyis ne nehézségnek, ne tragédiának, ne ártásnak, ne átoknak, hanem az Isten rendjének. Amelyben, látja önmagát, látja a világot és a világban való helyét. Tehát akkor a körülményeinek az ura, a látásmód által. Azt sem tagadhatjuk, hogy ha tanítvány az illető, ha nem tanítvány az illető, az Isten esetenként az embereknek belenyúl közvetlen módon az életébe. Visszaküldi azt az Eben Alexandert, aki nem akar visszajönni. Visszaküldi azt a kislányt, aki nem akar visszajönni.
- D: Miért?
- J: Megmentik a „L”-t attól – mert nincs kétségem a felől, hogy az Isten mentette őt meg -, hogy ne haljon meg ebben a balesetben. Vagyis érdekes módon maguk az események, amelyek az egyénnel meg kell, hogy történjenek, amik szükségszerűen megtörténnek, pontosan azért, amit a „D” mondott, hogy az embernek van lehetősége dönteni. Nem szabadsága. Lehetősége. Mindig döntés lehetőség előtt áll. Dönthet arról, hogy ő most lemegy az állomásra, dönthet arról, hogy ő most a telefonját nézi, miközben kilép az útra a tilosban, dönthet az autós, hogy ő most

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

lassabban vagy gyorsabban megy, stb. Mindenki dönthet. Magát az eseményt – úgy tűnik – az Isten nem akadályozza meg, pontosan e döntés lehetősége megvalósulása miatt. Az Eben Alexander is megbetegedett. Ez a kislány is ebben a filmben megbetegedett, és lehetne folytatni a sort, mind azoknál, akiknél ez valamiképpen jelentkezik, ha hívő, ha nem hívő, ha tanítvány, ha nem tanítvány. Mégis az eseménynek a kifutásában van változás. Például „L” nem hal bele. Ez a 10 éves kislány nem hal bele, Eben Alexandert visszaküldik és meggyógyul pillanatokon belül. Tehát az eseményeknek a kifutása min múlik? Én itt arra saccolok, amit te mondtál „M”, hogy feladat-függő. Amit viszont mi emberek nem vagyunk képesek látni. Nem vagyunk képesek azt látni, hogy a „L”-nak az életében még milyen feladatok állnak előtte, amiknek meg kell valósulni, és nem azért, mert az Isten úgy döntött, hanem azért, mert így született le. Az Isten jóváhagyásával így született le. Az Eben Alexandernak miért kellett visszajönni vajon? Nála egy kicsit jobban eligazodunk.

M: Tanúságtevésre.

J: Ennél sokkal többről van szó. Egy olyan világban, ahol az orvosi társadalom a halált egyértelműen az elmúlásnak éli meg és azt mondja, hogy nincs másvilág. A halál után nincs semmiféle létezés, hogy ezt pontosan egy agysebész, neves orvos cáfolja a saját élményein keresztül, és bontsa meg ezt a falat, amelyik nem akar ezzel szóba állni, az rendkívüli esemény. Tehát benne egy olyan valaki jelenik meg, akinek a feladata túlmutat azon, hogy egyszerűen csak tanúságot tegyek arról, hogy van másvilág. Itt neki, mint agysebész, orvos, kell neki úgy tanúságot tenni, hogy az orvostársadalom nem tudja megkérdőjelezni az ő eseményét, mert tud válaszolni. Hogy ez nem az oxigénhiányos agyi állapotnak az előidézése, mert. Tehát a saját területükön bontja meg ezt a kérdést. Tehát van feladat. Nagyon sok esetben nem látjuk a feladatot, hogy miért módosult az eseménynek a végkimenetele másképp, mint ahogy ebben a világban természetes lenne.

D: Így volt valami némiképp minimális lehetősége annak, hogy ő hitelesnek tűnjön.

J: Egészen pontosan. Tehát egyrészt azt mondtuk, hogy Isten úgy ura a körülményeinknek, hogy látásmódon keresztül, másrészt a feladat vonatkozásában. Miért mondhatjuk ezt?

M: Mert az ember feladatra született. Azért született, hogy a feladatát meg tudja tanúsítani.

J: A világi ember is?

M: Hát persze. Térjen meg!

J: Mondhatja-e ezt az Isten, hogy térjél meg?

D: Nem.

J: Mondhatod-e te bárkinek, hogy térjél meg?

M: Hiába mondanám. De a lehetőséget igen. Mert azzal hogy megszületett megkapta a lehetőséget, hogy térjen meg.

J: Nem ez a kérdés, amit te mondtál, hogy térjen meg. Bárki, bármikor előállhat-e azzal az igénnyel, javaslattal, hogy térjél meg és akkor megoldottad a feladatot?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Nem. Mert kívülről befelé nem lehet.

J: Világos. Vagy benne van a képesség és lehetőség vagy nincs. Ez nem felszólítás kérdése. Ez nem egy megoldás, hogy van egy problémám, megtérek, és akkor elmegy a problémám.

M: Az ember nem születhet le ezzel a feladattal?

J: Hogyne születhetne le, de a világi emberre mi jellemző? A világi embernek nem lehet feladata az, hogy térjen meg. Mikor állhat feladatként az egyén előtt a megtérés? Feladat-e a megtérés?

D: Nem.

I: Szerintem ez egy eszköz, egy esemény. Tehát a feladat pont a megtérést követően alakul ki.

J: Megpróbálok ezt megvilágítani az Angyalkönyv egy fogalmával, hogy a megtérés, az nem feladat, hanem ébredés. Amikor az álomból, a világi álomból a valóságra kezd ébredni az ember. Mert, ha feladatként fogalmazod meg, akkor azt mondd, hogy a másvilágról úgy születik le, hogy feladatként előtte áll az, hogy megtérjen. Aztán, ha nem tér meg, akkor a feladatát nem teljesítette be. Arról nem is beszélve, hogy ha ez feladatként megfogalmazható lenne, akkor a világi ember előtt kivétel nélkül ott állna és a világ minden még meg nem tért embere kudarcként menne el erről a Földről, hogy nem teljesítette a feladatát. Az jobban illik talán ide, amit ugyancsak megfogalmaztál, hogy ez lehetőségként áll minden ember előtt. Ez mindenféleképpen egy belső folyamatnak a függvénye, amibe ember bele nem láthat.

D: És ez a folyamat nem most kezdődött, hanem...

J: Ki tudja mikor. Azt, hogy a körülményeknek hogyan ura az Isten vagy Jézus, vagy az Atya a tanítvány esetében, ebből azt fogalmaztuk meg, hogy egyrészt a látásmód által, másrészt az adott feladat által. Nem tudhatjuk, hogy ennek a kislánynak a jövőben milyen feladata van az Isten által, mint ahogy Alexander esetében sem.

I: Nyilván ezt a nagy egész esetében kellene tudni, amit az ember nem lát.

J: Már korábban is valahogy összeállt bennem még a „L” vonatkozásában is, hogy az, hogy az Isten megmentette őt attól, hogy korábban kelljen elmennie, mint ahogy a természet diktálná, hogy azért ő örömmel volt egy Baptista táborban, ahonnan szellemileg telve jött vissza, tehát mint akiben valamiféle fogékonyság fedezhető fel. Minden olyan tulajdonsága ellenére, ami most egy nagyon komoly negatívumot is képes megfogalmazni. Ezzel kapcsolatban mindig az jut az eszembe, ami a Feri bácsi esetében ismeretes, hogy gyerekkorában egy bűnbandának volt a vezetője. Hogy az apja egy fához kötötte ki, olyan rossz és engedetlen volt, hogy szíjjal verje. Tehát, hogy kiből mi lesz, hogy mi válik belőle, most még nem lehet látni. Azt viszont meg tudjuk mondani, hogy nem úgy ura a körülményeimnek, hogy ő határozza meg azt, hogy mi történjen velünk. Mi a forrása az eseményeknek?

D: Főleg nem úgy, hogy mondjuk, aki Jézust teszi élete középpontjába, attól minden nehézséget megszabadít.

J: Hát miért szabadítana meg? Mire szolgál a nehézség a látásmódunk szerint?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

I: Tanulásra.

J: Aztán?

D: Fejlődésre.

J: Van-e nehézség, akadály nélküli fejlődés?

D: Nincs.

J: Nem létezik. Magától értetődő, hogy ezzel itt meg kell birkózni. Máris ott vagyunk megint, hogy maga vágja.

I: És az, aki nem megtért, azzal mi van? Aki ezen a körön kívül van.

J: Azoknak mondta, hogy az Isten a körülményeiknek is az ura?

I: Akkor nekik semmilyen Uruk?

J: Ez a szöveg azt mondja? Azt mondja, hogy az Isten szeretőknek a körülményeiknek is az ura. Mit mond az Istent nem szeretőről?

I: Hogy nincs közöm hozzájuk. Nem vagyok jelen.

J: Azt csinálnak, amit akarnak. Mert az Istent szeretőnek minden a javára válik, az Istent nem szeretőnek meg semmi.

M: Amikor Jézus azt mondja, hogy értük nem imádkozom?

J: Az a helyzet, hogy vannak olyan ígérések, amelyeket úgy citálunk, mintha hiteles lenne. Én nagyon-nagyon komolyan kételkedem abban, hogy Jézus ilyet mondott volna. Főleg azért, mert felvetődik a kérdés, hogy Jézus imádkozott-e.

D: Olyan, mintha személyválogató lenne.

J: Jézus imádkozott-e?

I: Ha Ő az Isten, akkor mondta volna saját magának, hogy nem imádkozom?

J: Azt mondja, hogy „Én és az Atya egy vagyok”. Mi az ima?

I: Lelkemet az Istenhez emelem.

J: Nem. Mi az ima? Legyünk pontosak!

D: Fohász.

J: Lelkemet az **Istenbe** emelem. Ha az Atya és Én egy vagyok, akkor hogy emelem az Atyába a lelkem, amikor az Atya Bennem van jelen, Általam van jelen itt a Földön? Amikor Jézus valószínűleg elmehetett a hegyre, eltölthetett egy éjszakát, egyedül volt. Mit lát ebből az ember? Azt mondja, hogy imádkozik. Az is lehet, hogy az Atyával kommunikál, ilyen értelemben. Mit lát

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

az ember? Azt mondja, hogy imádkozik. Amikor azt mondja, hogy Jézus imádkozik, akkor mit farag belőle?

M: Embert.

J: Embert. Már is embert csinál belőle. Tehát, amikor azt mondja, hogy értük nem imádkozom, már ebben a szóösszetételben benne van a hiteltelenség. Miért? A többiért imádkozott? Hát, ha nem imádkozhat, akkor imádkozhat a tanítványaiért? János evangélista egy gyönyörű szép fejezetet kikerekített a dologból, ahogy ő élte meg, ahogy ő látta. Az Evangéliumokban sajnos meggyőződésem, hogy legalább 50%-ban az evangélista van jelen, 20%-ban Pál, 10%-ban az Ószövetség meg a próféták, aztán még hozzá jön, a belenyúlok, a hozzáírok, az átalakítok, ha 10% marad Jézusnak, akkor jót mondtam. És mi úgy hozzuk ezeket a szövegeket, mint hiteles Jézus forrású szövegeket.

J: Mi dönti el, hogy mi hiteles és mi nem Jézus evangéliumokban található szövegeből?

D: Ami Jézusi gondolkodásra vall, a józan ésszel és a szívünkkel átvizsgálva.

J: Egyrészt.

I: Én arra gondolok, ami a szerető Isten képébe belefér.

J: Én arra gondolok, hogy amit az ember –pozitív értelemben - ki nem tud találni, mint örök igazságot. Vajon melyik Isten mondja azt – gondolok itt Allahra, vagy a Jahvéra, vagy a skandináv istenekre vagy bármelyikre az indiaiakat is beleértve -, hogy inkább szeresd ellenségedet, „ne állj ellent a gonosznak”, „úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket”, ahogy én szeretlek titeket. Tehát vannak olyan mondatok, amelyek az ember hétköznapi életébe nem férnek bele. El nem tudja képzelni. Amikor Jézus tanít, nem véletlenül végzi a kereszten. Egy Róma-gyűlölő és egy elnyomás alatt élő országban azt mondani, hogy inkább szeresd ellenségedet, erre mondja a főpap, hogy akkor a nemzetnek vége. Jézus meg pont azt tanította, hogy akkor fog megmaradni.

I: „Ti lesztek a Föld sója”.

J: Pontosan. Tehát ezek azok az embertől ki nem található tanítások, gondolatok, értékek, amelyek csak az Istentől származhatnak. Igazolják azt, hogy valóban az Istenről van szó. Akkor ezt a kérdést lerendeztük.

M: A kérdésem a következő részhez kapcsolódik; 128. oldal, 32. Beszélgetés Gittával:

„Ősrezdülés az első nap. Minden titkok talaja.

Új Neved is ütemből születik

az Új Teremtés rezdülése rezeg.

Új nevek születnek.

Ütemmel teremthetsz,

ütemmel pusztíthatsz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Az új Fül meghallja.

A hallható koppantás nem ütem.”

Azt kérdezem, hogy ütemmel teremthetsz és pusztíthatsz, hogy mondhatjuk-e azt, hogy mindennek van rezgése és üteme a létezésbe? Ebből én azt veszem ki, hogy igen, mindennek van.

J: A 23. Beszélgetés Gittával azzal kezdődik, hogy „tovább mesélek az aranyról”. Nyilván azért beszél az aranyról, mert korábban is tanított az aranyról, amely lehúzza az embert, ha erre teszi az életét, ha ebben látja az értéket. Ezért aztán ennek apropója kapcsán bont ki olyan tanítást, amely már a teremtésről szól a következő oldalon „titok gyümölcse a fény”, „ tudás fája ember lehetőség”, amely hallatlan mélységeket tár fel vagy kínál fel az ember előtt ahhoz, hogy jobban megértse magát a teremtést, magát az ember létét, az Isten létét és egyéb mást. Ugye itt nagybetűvel a szerkesztő kiemelte, azt hogy a földi fény, az kényszerű égés, stb., az egyik fa a fényes, stb; aminek a végén mikor felszólítja az angyal, hogy Gitta kérdezz, akkor az jön, hogy „mi az ütem?”. Most hogy ez, hogy jön ide, hogy mi az ütem? Hát el nem tudom képzelni, bár azt kell mondanom, hogy nem ez az első ilyen kérdése, amikor az adott témához nem tartozó módon valami egészen más elképesztő dolgot kérdez. Kérdezhette volna, hogy mi a dal vagy mi a harmónia? Tehát mint aki egy olyan világban él,... ez is azt jelzi, hogy mennyire volt benne az angyal tanításában, mennyire értette az angyal tanítását.

M: Nem gondolkodott vele.

J: Gondolom, hogy felírta magának a kérdéseket, amiket úgy gondol, hogy kíváncsi rá, vagy úgy gondolta, hogy ezek okos kérdések, és akkor azokat feltette az angyalnak. Ugyanúgy jár a Gitta meg a többiek is, mint a Feri bácsin keresztül a Hang-gal jártak a kérdezők. Ugye mi volt az egyik legbutább kérdése, pl. mit álmodtam, hova tűnt az órám, meg a kismacskám hova tűnt el. Kitől kérdezik? Hát az Istentől lehet kérdezni, és akkor hova tűnt a kismacskám, és egyéb más hasonló kérdéseket feltesznek, tehát az emberi butaságnak a végtelenjét fogalmazzák meg ezzel. Viszont a Hang mire használja fel a kérdéseket?

I: Mindenről tanít.

J: Hogy mindennek kapcsán egy olyan mély tanításokat fogalmaz meg a Valóságról, amelyet valószínűleg egyrészt nem vár a kérdező, másrészt meg nem is fog érteni.

M: Ugye azt mondja, hogy Jézus az erkölcs területén illetékes. Tehát nem ahhoz, hogy hova tűnt el az órája.

J: Mert azért had' kérdezzem meg, hogy az ember erkölcsi életét illetően, az ember életproblémáit illetően, mennyire fontos az, hogy ez az ütem micsoda?

D: Nem fontos.

I: Inkább ilyen ezoterikus kérdés.

J: Hát inkább ezoterikus.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

D: Nekem is a Kisfaludy ugrott be ezeknél, hogy fény, meg ütem, rezgés, meg ezek. Nem tudom, hogy mennyire visz előre a jobbá válásban. 😊😊

J: Itt is megfogalmazhatjuk azt, hogy az angyal valószínűleg egy olyan tanítást fog kibontani ebből, amely messze túlmutat a kérdés színvonalán. Ami nem tagadható, hogy van ütem. Erre nem azt mondja, hogy mi az ütem, hanem hogy előbb volt ütem, aztán lett dal. Mondjuk ezek olyan tartalmak, amelyek a hétköznapi életünkben is megélhetőek, megtapasztalhatóak. Mit akar ezzel mondani? Mit akar kifejezni? Hogy nincsen dal ütem nélkül. Valóban feltételezhető, hogy kivétel nélkül minden dolognak, ami létezik, ami anyagi valóságot öltött, annak van egy üteme. A szívednek van-e üteme?

D: Persze.

J: Ez nagyon jól jellemzi azt, hogy ha azt mondom azt, hogy a fa létének is van egy üteme, és minden a maga sajátos ütemében létezik, mert létezik, aminek van egy háttere.

I: Nekem az jutott eszembe, hogy minden, ami az anyagvilágban van, a legkisebb elektrontól a legnagyobb univerzumig, működésig, hogy minden mozog. Tehát minden mozgásnak van egyfajta ritmusa. Te szoktad mondani a közösségben, hogy például mi azt éljük meg, hogy itt ülünk, és nem fogjuk fel azt, hogy hány száz km/órás sebességgel rohanunk körbe a Földdel az úrben, vagy ahogy a Föld forog a saját tengelye körül. Ha megnézek egy elektront, vagy egy neutron, látom, hogy milyen elképesztő sebességgel tud mozogni. És mindennek megvan a maga mozgása, innentől kezdve mindennek meg van a maga üteme és meg van a maga ritmusa.

D: Volt egy olyan mondás, a különbözőségek dinamikus harmóniája.

J: Már is ott vagyunk, hogy a valóságot, a valóságnak a mikéntjét, a tartalmát kezdi el bontogatni, de mégis érdekes módon egy más vonatkozását fogalmazza meg, ami az ütemmel inkább kapcsolatba hozható, jelen esetben, hogy előbb volt ütem, aztán lett dal. Miért? Mert a teremtéssel, az anyagvilág valóságát, az anyagvilág mozgásának, a tulajdonságainak a létezésével az ütem megjelenik. „Ütem van dal nélkül”, vagyis például ha azt mondom, hogy az elektronnak van egy spinje vagy forgási sebessége, ami azt jelenti, hogy van egy üteme, mégsem dalol. De nincsen dal ütem nélkül. „Ütem a test, dallam a lélek”. Ez egy hasonlat. A dallam több-e, mint az ütem?

I: Benne van.

D: Több.

J: A dallam több, mint az ütem, s „a harmadikat a kettő hordozza”. Szerintem ott a szellemről vagy a testről lehet szó. „Ütem a test, dallam a lélek”, s a harmadikat akkor a szellem, a kettő hordozza.

I: Az ember.

J: „Hogyan tudnám a helyes ütemet megérezni?” Hogy ennek mi az erkölcsi tartalma, megint fogalmam nincsen.

😊😊😊

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Azt mondja, hogy „előbb volt ütem, aztán lett dal”, most itt azt mondja „előbb volt ütem, aztán szó”. Tehát áttért az ember vonatkozására. „Ősrezdülés az első nap. Minden titkok talaja.” Mert mozog.

I: Igen, de az őszrezdülés helyett azt mondhatnám, mozgás.

J: „Új neved is ütemből születik.” Vagyis, hogy milyen ütemben fejlődsz. „Új nevek születnek, ütemmel teremthetsz.” Ez, hogy ütemmel teremthetsz, ez a fejlődés ütemében vagy a fejlődés ütemével. „Ütemmel pusztíthatsz” hozzá kell tennem, hogy vannak olyan kutatási ágak és olyan eredmények, hogy amikor ilyen lökéshullámokat hoznak létre. Hanghullámokat természetesen, egy bizonyos frekvencián, azokkal minden további nélkül le lehet betonfalakat bontani. Ha megfelelő magasságú rezgésszámú ilyen hullámokkal találkozol, minden további nélkül megsüketülsz. Tehát teremthetsz is, pusztíthatsz is az ütemmel.

M: Ha úgymond negatív erők élnek bennem, például, ha valakire irigy vagyok, annak nyilván más az üteme, mint ha valaki felé megértéssel fordulok.

J: Az ütemnek van-e erkölcsi értéke?

D: Nincs.

J: Azt mondja az angyal, hogy önmagába véve semminek nincs erkölcsi értéke.

I: Szerintem ez inkább egy ilyen ténykijelentés, hogy ez az anyagnak a természetes.

J: Így van. Hogy, hogy működik. Az anyag természete, ami az ember szolgálatára áll.

M: Akkor ebbe, hogy illeszthetem bele azt, hogy „az új fül meghallja”?

J: Mit jelenthet az új fül?

M: Az, aki nyitott erre a tanításra.

J: Erről van szó. Aki már nem a régi, megszokott, beidegződött füllel hallgatja azt, amit hall.

D: Nem is úgy hall. Mert azt mondja, hogy „a hallható koppantás nem ütem”.

J: Így van. Egy gondolattal zárom, ami az én gondolatom, ami ezekkel a szövegekkel kapcsolatban született bennem, hogy nem csak üteme van mindennek, hanem maga a zene, a dal, sokkal többet és mást jelent az Isten Országában, mint amit az ember itt a Földön ebből megél.

Melléklet:

A Mennyei csodák című film linkje : <https://videa.hu/videok/emberek-vlogok/mennyei-csodak-teljes-film-80BsZw6PNEYogS5S>

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István